

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Türkçe

تركي

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

Allah dışında birine sığınan kişinin hükmüne delillerin ortaya konulması

Yazar: Değerli Âlim
Abdülazîz b. Abdillâh b. Bâz

ح) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧هـ

بن باز ، عبدالعزيز
إقامة البراهين على حكم من استغاث بغير الله - تركي. /
عبدالعزیز بن باز - ط١. - الرياض ، ١٤٤٧هـ
٧٦ ص ٤. بسم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/١٦١٤٢
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-١٧٨-٦

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى
حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

Allah dışında birine sığınan kişinin hükmüne delillerin ortaya konulması

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Yazar: Değerli Âlim
Abdülazîz b. Abdillâh b. Bâz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- 'den Yardım İstemenin Hükmü

Hamd, Allah'a mahsustur. Salât ve selam, Rasûlullah'ın, ailesinin, ashabının ve onun hidayet yoluna uyanların üzerine olsun.

Bunların ardından: Sahîfetü'l Müctema' el-Kuveyt (Kuveyt el-Müctema Gazetesi) 19/04/1390 H. tarihinde çıkan 15. sayısında, (Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğumunun yıldönümünde) başlığı altında şiir yayımladı ve bu şiirde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den yardım dilemek ve desteğini istemek, ümmete yetişmesi, ümmete yardım etmesi ve ümmetin düştüğü parçalanma ve ihtilaftan kurtarmak için, kendisine (Âmine) diyen zatın izniyle, yukarıda zikredilen şiirin beyitleri şöyledir:

Ey Allah'ın Rasûlü! Âleme yetiş... O, savaşı başlatıyor ve onun alevlenen ateşe girecek.

Ey Allah'ın Rasûlü! Ümmete yetiş... Şüphe karanlığında olan, sırrı uzun zamandır saklı kalmış ümmeti kurtar.

Ey Allah'ın Rasûlü! Ümmete yetiş... Kederin

labirentlerinde kaybolmuş bir ümmeti kurtar.

Âişe -radiyalahu anhâ- hadisin devamında şöyle demiştir:

Zaferi hızlandır hızlandırdığın gibi... Bedir Günü Allah'a yalvardığın vakit, zaferi de hızlandırdın.

Utanç büyük bir zafere dönüştü... Allah'ın, senin görmediğin askerleri vardır

(Böylece bu kadın yazar, seslenişini ve yardım çağrısını Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yöneltmekte, ümmetin zafere ulaşması için ondan yardım etmesini istemekte, zaferin yalnızca Allah'ın elinde olduğunu, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in veya başka herhangi bir yaratılmışın elinde olmadığını unutarak -veya bilmeyerek- yapmaktadır. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-, apaçık olan kitabında şöyle buyurmaktadır:)

﴿...وَمَا تَنْصُرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

Zafer, ancak Aziz ve Hakim olan Allah katındandır. [Âl-i İmrân Suresi: 126. Ayet] Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ

مِنْ بَعْدِهِ...﴾

Allah size yardım ederse, kimse size galip

gelemez. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir... [Âl-i İmrân Suresi: 160. Ayet]

Bu dua ve yardım isteme eylemi; Allah Teâlâ'dan başkasına bir nevi ibadet etmektir. Nastan ve icmadan anlaşıldığına göre bu caiz değildir. Allah - Subhânehû ve Teâlâ-, insanları kendisine ibadet etmeleri için yaratmış ve bu ibadeti açıklamak ve ona davet etmek için elçiler ve kitaplar göndermiştir. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım. [Zâriyât Suresi: 56. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

Andolsun biz, her ümmete, “Yalnızca Allah’a ibadet edin, tâğûttan kaçının” diye peygamber gönderdik... [Nahl Suresi: 36] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

فَاعْبُدُونِ﴾

Senden önce gönderdiğimiz bütün

peygamberlere: “Şüphesiz, benden başka (hak) ilâh yoktur. Öyleyse yalnız bana ibadet edin!” diye vahyetmişizdir. [Enbiyâ Suresi: 25. Ayet]
Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿الرَّكِتَابُ أَحْكَمْتُ آيَاتِهِ ثُمَّ فَضَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ۝ أَلَا تَعْبُدُوا
إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝﴾

Elif Lâm Râ. Bu, Hakim ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, tam olarak açıklanmış bir kitaptır.

Allah’tan başkasına ibadet etmeyesiniz. Ben, O’nun tarafından sizler için bir uyarıcı ve müjdeciyim. [Hûd Suresi: 1-2. Ayetler]

Allah Teâlâ bu muhkem ayetlerde, sekaleyni (insanları ve cinleri) yalnızca kendisine ibadet etmeleri ve kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamaları için yarattığını açıkça belirtmiştir. Elçileri -aleyhimu's-salâtü vesselâm- bu ibadeti emretmek ve zıddını yasaklamak için gönderdiğini açıkça belirtmiştir. Allah -Azze ve Celle-'nin, kitabının ayetlerini mükemmel kıldığını ve Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'dan başkasına ibadet edilmeyecek şekilde ayrıntılı olarak açıkladığını bize bildirmiştir.

İbadetin Allah'ı birlemek ve O'na itaat etmek,

emirlerine uymak ve yasaklarını terk etmek anlamına geldiği bilinmektedir. Yüce Allah bunu birçok ayette emretmiş ve bize bildirmiştir. Allah - Subhânehû ve Teâlâ- 'nın şu sözü de buna dahildir:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na ibadet etmeleri emredilmişti... [Beyyine Suresi: 5. Ayet] Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir... [İsrâ Suresi: 23. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ إِلَّا بِاللَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۚ﴾

Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara

ancak bizleri Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz" (derler.) Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 2-3. Ayetler]

Bu manada pek çok ayet vardır ve hepsi de ibadetin ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a yapılacağına, Allah'tan gayrisına peygamberlere ve başkalarına ibadet etmenin terkinin gerekliliğine işaret etmektedir.

Duanın en önemli ve en kapsamlı ibadetlerden biri olduğunda şüphe yoktur. Dolayısıyla ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a karşı dua edilmelidir. Nitekim Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

O halde kâfirlerin hoşuna gitmese de, siz dini Allah'a has kılarak O'na ibadet edin. [Gâfir (Mümin) Suresi: 14. Ayet] Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

Mescitler Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte başkasına dua/ibadet etmeyin. [Cin Suresi:18. Ayet] Duada yalnızca Allah'a yönelme

rehberliği, peygamberler ve diğerleri de dahil olmak üzere tüm yaratılmışları kapsamaktadır. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا
مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

Allah'ı bırakıp, sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere dua edip yalvarma! Eğer böyle yaparsan kesinlikle zalimlerden olursun. [Yûnus Suresi: 106. Ayet], Bu, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yapılan bir hitaptır. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın onu şirkten koruduğu biliniyor, ancak bununla kastedilen başkalarını uyarmaktır. Sonra da Allah -Celle Celâluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا
مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

Allah'ı bırakıp, sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere dua edip yalvarma! Eğer böyle yaparsan kesinlikle zalimlerden olursun. [Yûnus Suresi: 106. Ayet], Bu, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yönelik bir hitaptır ve amacı başkalarını uyarmaktır. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın, elçisini şirkten koruduğu biliniyor. Daha sonra Allah Teâlâ yasağı ve uyarıyı

çok şiddetli bir hitapla ifade etmiş ve şöyle buyurmuştur:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

Eğer böyle yaparsan kesinlikle zalimlerden olursun. Zulüm genel anlamda zikredildiğinde büyük şirk kastedilir. Zira Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

Kâfirler ise, onlar zalimlerdir. [Bakara Suresi: 254. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

Şirk koşmak çok büyük bir zulümdür. [Lokman Suresi: 13. Ayet] Âdemoğullarının efendisi Peygamber -aleyhisselam- Allah'tan başkasına davet etseydi zalimlerden olurdu. Peki ya O'ndan başkası?!

Bu ve benzeri ayetlerden anlaşıldığı üzere, Allah'tan başkasına -ölülere, ağaçlara, putlara ve benzeri şeylere- ibadet etmek, Allah -Azze ve Celle- 'ye şirk koşmak olduğu bilinmektedir. Allah'ın insanları yaratmasında, elçiler göndermesinde, kitaplar indirmesindeki gaye olan ibadet yoluyla Allah'ın birlenmesi "Allah'tan başka hak ilah

yoktur" ifadesinin anlamına da aykırıdır. Bu (Lâ ilâhe illallah) ifadesi Allah'tan başkasına ibadeti nefyedip, ibadeti yalnızca Allah'a has kılıyor. Allah - Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

İşte bu böyledir. Çünkü hak olan ancak Allah'tır. Ondan başka yaptıkları ise bizatihi batıldır. Allah; üstündür/yüksektedir, büyüktür. [Hac Suresi: 62. Ayet]

İşte dinin aslı ve imanın temeli budur ve bu esas doğru olmadıkça ibadetler geçerli olmaz. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

Andolsun, sana ve senden önceki peygamberlere şöyle vahyedildi: “Eğer şirk koşarsan, yaptıkların boşa gider ve elbette hüsrana uğrayanlardan olursun. [Zümer Suresi: 65. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

Eğer onlar dahi şirk koşsalar, yaptıkları

her şey boşa giderdi. [En'âm Suresi: 88]

Yukarıdakilerden anlaşılıyor ki, İslam dini ve "Allah'tan başka hak ilah yoktur" şهادetinin iki büyük ilkesi vardır:

Bunlardan Biri: Allah'tan başkasına ibadet edilmemesi, O'na hiçbir şeyin ortak koşulmamasıdır. Kim ölümlere, peygamberlere veya başkalarına, putlara, ağaçlara, taşlara, başka yaratıklara ibadet ederse yahut onlardan yardım isterse, kurbanlar ve adaklar ile onlara yaklaşılmaya çalışırsa, onlar için namaz kılsa veya onlara secde ederse Onları Allah'tan başka rabler edinmiş olur. Onları Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya denk tutmuş olur. "Allah'tan başka hak ilah yoktur" ifadesinin anlamını bozmuş ve reddetmiş olur.

İkincisi: Allah Teâlâ'ya, ancak Peygamberi ve elçisi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şeriati ile ibadet edilebilir. Kim dinde Allah'ın izin vermediği bir şeyi sonradan çıkarırsa Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın elçisi olduğuna şهادet etmenin manasını anlayamamış olur. Yaptığı iş kendisine fayda vermez ve kendisinden kabul edilmez. Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾

Onların yaptıkları bütün amellere yöneldik

ve saçılmış toz zerreleri haline getirdik. [Furkân Suresi: 23 Ayet] Ayette geçen amellerden maksat: Allah -Azze ve Celle-'ye şirk koşarak ölen kimsenin amelleridir.

Bunlara ayrıca; Allah'ın izin vermediği, çünkü kıyamet günü O'nun temiz şeriatına uymadıkları için toz olup dağılacak olan bidatler da dahildir. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur. » Sahihliği hususunda ittifak edilmiştir.

Özetle: Bu kadın yazar, yardım çılgınlığını ve yakarışını Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yöneltmiş; zaferin de, zararın da, faydanın da elinde olan, âlemlerin Rabbinden yüz çevirmiştir. Ki bütün bunlar Allah'tan gayrısının elinde değildir.

Hiç şüphe yok ki, bu büyük ve vahim bir haksızlıktır. Allah -Azze ve Celle- bize kendisine dua etmemizi emretmiş ve her kim Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya dua ederse onun duasına icabet edeceğini vadetmiştir. Bunu yapmaktan kibirlenenleri Cehennem'e girmekle tehdit etmiştir. Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

Rabbiniz şöyle dedi: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Bana ibadet etmekten büyüklenenler, aşağılanmış olarak Cehennem'e gireceklerdir. [Mümin/Gâfir Suresi: 60. Ayet], Yani: Alçaklar ve aşağılıklar olarak. Bu ayeti kerime, duanın ibadet olduğunu ve bunu yapmaktan kibirlenenin Cehennem'de kalacağını göstermektedir. Eğer bu, Allah'a dua etmekten kibirlenen birinin hali ise, O'ndan başkasına dua eden ve O'ndan yüz çeviren birinin hali ne olacaktır. Oysa Allah -Subhânehû ve Teâlâ-, yakındır, her şeyin sahibidir ve her şeye gücü yeter. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

Kullarım sana beni sorarlarsa; şüphe yok ki ben çok yakınım. Bana dua ettiği zaman, dua edenin duasına karşılık veririm. O halde onlar da benim davetime icabet etsinler ve bana iman etsinler ki, doğru yolda olsunlar. [Bakara Suresi: 186. Ayet], Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- sahih hadiste duanın ibadet olduğunu bildirmiş ve

amcasının oğlu Abdullah b. Abbâs -radiyallahu anhumâ-'ya şöyle buyurmuştur:

«احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَحِذُهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

«Sen Allah'ı (dinini) koru ki, Allah da seni korusun; sen Allah'ı (dinini) koru ki, Allah'ı karşında bulursun. İstedğin zaman Allah'tan iste, yardım diledğin zaman Allah'tan yardım dile.» Tirmizî ve diğerleri rivayet etmiştir.

Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

«Kim, Allah'ın dışında birisine dua ederek O'na eş koşar bir halde ölürse, Cehennem'e girer.» Buhârî rivayet etmiştir. Sahiheyne'de Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet edildiğine göre, kendisine; "Hangi günah daha büyüktür?" diye soruldu. Bunun üzerine o, şöyle buyurmuştur:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

«Seni yaratmış olduğu halde Allah'a şirk (ortak) koşmandır.» En-Niddu: Eşit ve denk olandır. Artık kim Allah'tan başkasına dua eder veya O'ndan yardım isterse, Allah'tan gayrisine adak adayıp onun için bir şey keserse veya yukarıda

zikredilenlerden başka bir ibadeti Allah'tan gayrısına yaparsa; ister peygamber olsun, ister evliya, ister kral, ister cin, ister put, isterse başka bir yaratılmış varlık olsun fark etmez, onu Allah'a denk (batıl) bir ilah edinmiş olur.

Burada birisi şöyle diyebilir: Diri ve hazır bir kimseden gücünün yettiği şeyleri istemenin ve gücünün yettiği duyusal konularda ondan yardım istemenin hükmü nedir? Cevap: Bu şirk değildir, bilakis Müslümanlar arasında normal ve caiz bir durumdur. Allah Teâlâ Mûsâ -aleyhisselâm- kıssasında şöyle buyurmuştur:

﴿...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

Kendi tarafından olan, düşmanına karşı yardım istedi. [Kasas Suresi: 15. Ayet] Allah Teâlâ Mûsâ -aleyhisselâm- kıssasında şöyle buyurmuştur:

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

Bunun üzerine korku içinde etrafını gözetleyerek oradan çıkıp gitti... [Kasas Suresi: 21. Ayet] Tıpkı bir insanın savaşta ve diğer insanların karşılaştığı ve birbirlerine ihtiyaç duydukları konularda arkadaşlarından yardım istemesi gibi.

Allah Teâlâ, Peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ümmetine, kendisinin kimseye fayda veya zarar verme gücüne sahip olmadığını bildirmesini emretmiştir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢٢﴾

De ki: “Ben ancak Rabbime dua ederim ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmam.”

(De ki: “Benim size bir zarar vermeye de, sizi doğru yola iletmeye de gücüm yetmez.”) 22 [Cin Suresi: 21, 22. Ayetler] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١٨٨﴾

De ki: “Ben kendim için Allah’ın (benim hakkımda) dilediğinden başka ne bir fayda sağlayabilirim, ne de bir zarar. Eğer ben gaybı bilseydim, hayır yapmayı arttıırırdım ve bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben sadece iman eden bir toplum için uyarıcı ve müjdeciyim. [A'râf Suresi: 188. Ayet]

Bu anlamda daha pek çok ayet vardır.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yalnızca Rabbine ibadet ettiği bilinmektedir. Zira Bedir Günü, Allah'tan yardım dileyip düşmanına karşı O'ndan destek istediği ve bu konuda ısrarla şöyle dediği sahihtir: «Ey Rabbim! "Bana söz verdiğin şeyi yap.» Ta ki en büyük dost Ebû Bekir -radiyallahu anh- şöyle diyene kadar: "Ey Allah'ın Rasûlü, bu sana yeter, zira Allah sana vadettiğini yerine getirecektir." Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu hususta şu ayetini indirdi:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾﴾

Hani siz Rabbinizden imdat istiyordunuz da: “Muhakkak Ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediyorum” diye duanıza karşılık vermişti. [Enfâl Suresi: 9. Ayet] İşte Allah -Subhânehû ve Teâlâ-, bu ayetlerde onların yardım çağlıklarından söz etmiş ve onların yardımına koştuğunu, onlara meleklerle yardım ettiğini bildirmiştir. Zafer ve güvence müjdesini vermek için Allah -Subhânehû ve Teâlâ- zaferin meleklerden gelmediğini, bilakis kendisinden geldiğini açıkça belirtmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

Yardım yalnızca Allah katındandır... [Âl-i İmrân Suresi: 126. Ayet] Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

Andolsun, siz son derece güçsüz iken Allah size Bedir'de yardım etmişti. O halde Allah'a karşı gelmekten sakının ki şükretmiş olasınız. [Âl-i İmrân Suresi: 123. Ayet]. Allah Teâlâ bu ayette, bütün noksanlıklardan münezzeh olan Allah kendisinin, Bedir Günü'nde onların destekçisi olduğunu açıkça belirtmiştir. Böylece, onlara verdiği silah ve güç ile meleklerden sağladığı şeylerin hepsinin zafer, müjde ve güvence olduğunu ve zaferin onlardan değil, yalnızca Allah'tan geldiğini biliyordu. Bu kadın yazar veya herhangi bir kimse, yardım ve zafer talebini nasıl olur da Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yöneltebilir ve âlemlerin Rabbi, her şeyin sahibi ve her şeye gücü yeten Allah'tan yüz çevirebilir?!

Bunun cehaletin en kötü biçimlerinden biri ve hatta şirkin en büyük biçimlerinden biri olduğuna şüphe yoktur. Yazar, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya samimi bir tövbeyle tövbe etmelidir. Samimi tövbe, birkaç şeyi içeren bir tövbedir: Birincisi:

Yaşananlardan dolayı duyulan pişmanlık. İkincisi: Yaptığını bırakması ve vazgeçmesi gerekir. Üçüncüsü: Allah'a saygıdan, O'na samimiyetten, O'nun emrine uymaktan ve O'nun yasakladıklarından sakınmaktan dolayı o günaha bir daha dönmemeye karar vermektir. Bu nasuh/samimi bir tövbedir. Suçun yaratılmışların haklarına karşı olup olmadığına ilişkin dördüncü bir husus daha vardır ki, o da şudur: Dördüncüsü: Hakkın hak sahibine iade edilmesi veya hak sahibinden helallik istenmesi.

Allah kullarına tövbe etmeyi emretmiş ve tövbeyi kabul edeceğini vadetmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

Ey Müminler! Kurtuluşa ermek için hep birden Allah'a tevbe edin! [Nûr Suresi: 31. Ayet] Hristiyanlar hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

Hâlâ Allah'a tevbe edip O'ndan af dilemiyorlar mı? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir. [Mâide Suresi: 74. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ

إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزُنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

Onlar ki, Allah ile birlikte başka bir ilâha dua/ibadet etmezler. Hak ile olması dışında, Allah'ın öldürülmesini haram kıldığı nefsi de öldürmezler. Zina da etmezler. Kim bunları işlerse cezaları ile karşılaşır.

Kıyamet günü onun azabı kat kat artırılır ve horlanmış olarak orada ebedî kalır.

Ancak tevbe edip iman eden ve salih amel işleyenler, Allah bunların günahlarını sevaba/iyiliğe çevirir. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir. [Furkân Suresi: 68-70. Ayetler] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ ﴿٧٠﴾

Kullarından tevbeyi kabul eden, günahları affeden ve yaptıklarınızı bilen O'dur. [Şûrâ Suresi: 25]

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen bir hadiste o şöyle buyurmuştur:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَحِبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

«İslam kendinden önceki günahları siler ve tövbe de kendinden önceki günahları siler.»

Şirk büyük bir tehlike ve en büyük günahdır. Zira bazı kimselerin bu kadın yazarın söylediklerine aldanmasından korktum. Allah'a ve kullarına karşı görevimi terine getirme zorunluluğuna binaen bu kısa cümleleri yazdım. Allah -Celle Celâluhu-'dan bundan faydalandırmasını, bizim ve bütün Müslümanların durumunu iyileştirmesini, hepimize dinde anlayış ve onda sebat bahşetmesini, bizi ve Müslümanları nefislerimizin şerlerinden ve amellerimizin kötülüklerinden korumasını dilerim. Zira O, bunları yapmaya sahip ve kadirdir.

Yüce Allah, kulu ve Rasûlü olan Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, ailesini ve ashabını mübarek kılsın. Allah'ın salât ve selamı onların üzerine olsun.

Cinlerden ve Şeytanlardan Yardım İstemenin ve Onlara Adak Adamanın Hükümü

Abdulaziz b. Abdullah b. Bâz'dan bunu gören Müslümanlara, Allah beni ve onları dinine bağlı kalmaya ve bu dinde sabit kalmaya muvaffak kılsın, âmin.

Es-Selamu aleykum ve rahmetullahi ve berekâtuh.

Bundan Sonra: Bazı kardeşlerim bana cahil insanların ne yaptıklarını sordular. Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'dan başkasına yalvarmaktan ve önemli işlerde Allah'tan gayrısından yardım istemekten; cinlere dua etmek, onlardan yardım istemek, onlara adak adamak, onlar için kurban kesmek gibi. Ve bunlara benzer, onlardan bir kısmı şöyle demiştir: (Ey yediler!) Yani: Cinlerin ileri gelenlerinden yedi cin, onu alın, kemiklerini kırın, kanını için, onu parçalayın, ey yedi cin! Ona şunları yapın, bunları yapın. Veya içlerinden bir kısmı: (Tutun şunu, ey öğlen cinleri, ey ikindi cinleri) derler. Bu, bazı güney bölgelerinde sıkça rastlanan bir durumdur. Ve bu konuyla ilgili olarak peygamberlerden, salih kimselerden ve diğer

insanlardan vefat etmiş olanlara dua edilmesi, meleklerle dua edilmesi ve onlardan yardım istenmesi. Bütün bunlar ve benzeri şeyler, Müslüman olduğunu iddia edenlerin çoğunun başına, cehalet ve bunu kabul edenleri taklit etme yüzünden gelir. Belki de bazıları bunu hafife aldı ve şu kanıtı delil olarak kullandı: Bu, aklımıza gelen bir şeydir; bunu kastetmiyoruz veya inanmıyoruz.

Ayrıca bana, bu işleri yapmakla bilinen birisiyle evlenmenin, onların kestikleri hayvanları yemenin, öldükleri zaman cenaze namazlarının kılınıp kılınmayacağını, arkalarında namaz kılınıp kılınmayacağını, büyücülere ve falcılara inanmanın hükmünü sordu. Hastanın vücuduna dokunan sarık, pantolon, başörtüsü ve benzeri gibi bir şeye bakarak hastalığı ve sebeplerini bildiğini iddia eden biri de bu kabildendir.

Cevap: Hamt yalnız Allah'a mahsustur. Salat ve selam, kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin, ashabının ve kıyamete kadar onların hidayet üzere oldukları yola tabi olanların üzerine olsun.

Bundan sonra: Allah -Subhânehû ve Teâlâ- Allah'tan gayrısını bırakarak sadece O'na ibadet etmek, dua etmek, O'ndan yardım istemek, Allah'a

kurban kesmek, adak adamak ve diğer tüm ibadetleri sadece Allah'a has kılarak yapmaları için sekaleyni (insanları ve cinleri) yarattı. Bunun için elçiler gönderdi ve onlara bunu yapmalarını emretti. Kendisine daveti açıklamak, buna çağırmak, insanları Allah'a ortak koşmaktan ve O'ndan başkasına ibadet etmekten sakındırmak için en Yücesi Kur'an-ı Kerim olan semavi kitapları indirdi. İşte dinin ve imanın aslı ve temeli budur. Bu, “Lâ ilâhe illallah” şهادetinin mânası ve “Allah’tan başka hak ilah yoktur” sözünün hakikatidir. Bu şهادet, Allah’tan başkasının ilahlığını ve O’ndan gayrisına ibadeti reddeder; ibadeti ise yalnız Allah’a has kılar, O’ndan başka hiçbir yaratılmışa tahsis etmez. Bunun delili, Allah’ın kitabı ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetinde pek çoktur. Bunlardan biri de Yüce Allah’ın şu sözleridir:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım. [Zâriyât Suresi: 56. Ayet]
Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir... [İsrâ Suresi: 23. Ayet]

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na ibadet etmeleri emredilmişti... [Beyyine Suresi: 5. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

Rabbiniz şöyle dedi: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Bana ibadet etmekten büyüklenenler, aşağılanmış olarak Cehennem'e gireceklerdir. [Mü'min/Gâfir Suresi: 60. Ayet], Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

Kullarım sana beni sorarlarsa; şüphe yok ki ben çok yakıным. Bana dua ettiği zaman, dua edenin duasına karşılık veririm... [Bakara Suresi: 186. Ayet].

İşte Allah -Subhânehû Teâlâ- bu ayetlerde, sekaleyni (insanları ve cinleri) kendisine ibadet etmeleri için yarattığını, hem Kur'an-ı Kerim'de hem de Rasûlullah -aleyhissalâtu vesselâm-'ın diliyle, kulların Rablerinden gayrısına ibadet

edilmemesi gerektiğini kullarına hükmettiğini, yani emrettiğini ve tavsiye ettiğini açıkça bildirmiştir.

Allah -Celle ve Alâ- duanın büyük bir ibadet olduğunu ve bunu yapmaktan kibirlenenlerin Cehennem'e gireceğini açıkça belirtmiştir. Kullarına yalnızca kendisine dua etmelerini emretmiş ve onlara yakın olduğunu ve dualarına icabet edeceğini bildirmiştir. Bu nedenle, tüm kulların dua etmek için Rablerini seçmeleri zorunludur. Çünkü bu, onların yaratıldıkları ve emredildikleri bir ibadettir ve Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾

De ki: “Benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.”

“O’nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim.”

[En’âm Suresi: 162, 163. Ayetler]

Bunun üzerine Yüce Allah, Peygamberi - sallallahu aleyhi ve sellem-'e namazını, kurban kesmesini, hayatını ve ölümünü âlemlerin Rabbi Allah için olduğunu ve O’nun ortağının olmadığını insanlara bildirmesini emretti. Buna göre: Kim

Allah'tan başkası için kurban keserse, sanki Allah'tan gayrısı için namaz kılmış gibi Allah'a şirk koşmuş olur. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ- namazı ve kurbanı birbirine yakın zikretmiştir. Bu ibadetlerin yalnızca Allah için yapılacağını, Allah'ın hiçbir ortağının bulunmadığını bildirdi. Allah'tan gayri cinler, melekler, ölümler ve diğerleri adına kurban kesen ve bununla onlara yakınlaşmak isteyen kimse, Allah'tan başkası için namaz kılan kimse gibidir. Sahih bir hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

«Allah'tan başkası adına kurban kesen kimseye Allah lanet etsin. » İmam Ahmed, Târik b. Şihâb -radiyallahu anh-'tan o da Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den hasen bir isnatla rivayet etmiştir. Peygamber -aleyhisselâm- şöyle buyurmuştur:

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرَّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقْرَبُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذَبَابًا، فَخَلَّوْا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقْرَبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ».

«İki adam, yanından kimsenin bir şey sunmadan geçemeyeceği bir putu olan bir topluluğun yanından geçtiler. İçlerinden birine: Bir şey sun

dediler. Dedi ki: Sunacak hiçbir şeyim yok. Dediler ki: Bir sinek bile sun. O da bir sinek sundu ve onu serbest bıraktılar. Ateşe girdi. Ötekine dediler ki: Bir şey sun. Dedi ki: Ben Allah -Celle Celâluh-'tan başkası adına bir şey kurban etmem. Bunun üzerine boynunu vurdular, o da Cennet'e girdi.»

Eğer bir puta veya benzeri bir şeye sinek yahut da benzeri bir şey kurban eden biri Cehennem'e girmeyi hak eden bir müşrik oluyor ise; cinlere, meleklerle ve evliyalara dua eden, onlardan yardım isteyen, onlara adak adayan ve onlara kurbanlar sunarak malını korumayı, hastasını iyileştirmeyi veya hayvanlarını ve ekinlerini güvende tutmayı uman birinin hali ne olacak? Peki ya bunu cinlerin veya benzeri bir şeylerin şerrinden korktuğu için yapan birinin hali ne olacak? Hiç şüphe yok ki bunu ve benzerini yapan biri, puta sinek kurban eden bu adamdan daha çok Cehennem'e girmeyi hak eden bir müşrik olmaya layıktır.

Bu konuda zikredilenler arasında Yüce Allah'ın şu sözü de vardır:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاغْبُغِبْ لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَرِيمٌ﴾

هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾

Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara ancak bizleri Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” (derler.) Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 1-3 Ayetler] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَبِهُونَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾﴾

Onlar Allah ile birlikte kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda vermeyecek olan şeylere ibadet ederler. Bir de: “Bunlar Allah katında bizim şefâatçilerimizdir” derler. De ki: Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Allah, onların şirk koşmalarından münezzehtir ve çok yücedir. [Yûnus Suresi: 18. Ayet]

İşte Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu iki ayette müşriklerin, korku, ümit, fedakarlık, adak, dua ve benzeri şeylerle O'nun dışındaki yaratıklardan veliler edindiklerini, bu velilerin kendilerine tapanları Allah'a yaklaştırdığını ve O'nun katında onlar için şefaatçi olduklarını iddia ettiklerini bize bildirdi. Sonra Allah -Subhânehû ve Teâlâ- onları yalanladı, onların yalanlarını açıkladı ve onları yalancılar, kâfirler ve müşrikler olarak adlandırdı. Kendisini onların şirklerinden yüce tutarak Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

Münezzehdir ve çok yücedir onların şirk koştuklarından. [Nahl Suresi: 1. Ayet] Bundan da anlaşılıyor ki; her kim melek, peygamber, cin, ağaç veya bir taşı Allah ile birlikte kendisine ilah edinirse Allah ile birlikte o edindiği ilaha dua eder, ondan yardım diler, adak adayarak, kurban keserek Allah katında şefaatini ve kendisini Allah'a yakınlaştırmasını umarak, hastaların şifa bulmasını, malının korunmasını, vatanından uzak olanların selamette kalmalarını veya bunlara benzer bir şeyi umarak o batıl ilaha ibadet ederse o kimse, büyük bir şirke ve korkunç bir belaya düşer. Yüce Allah bunu yapan kişi hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (٤٨)

Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz, bunun dışındakilerden dilediğini bağışlar. Kim, Allah'a şirk koşarsa büyük bir günahla iftira etmiş olur. [Nisâ Suresi: 48. Ayet]
Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (٧٢)

Kim Allah'a şirk koşarsa, Allah ona Cennet'i haram kılar, onun yeri Cehennem olur. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur. [Mâide Suresi: 72. Ayet]

Kıyamet günü şefaât ancak tevhid ve ihlas ehline nasip olur, şirk ehline nasip olmaz. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kendisine: Ey Allah'ın Rasûlü! Senin şefaatinle en mutlu olacak olan kimdir? diye sorulduğunda o şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

«Kalbinde ihlâs ile "La İlâhe illallah" (Allah'tan başka hak ilah yoktur) diyen kimsedir.» Başka bir hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-

şöyle buyurmuştur:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

«Her peygamberin kabul olunan bir duası vardır, bu yüzden her peygamber duasını acele ettirmiştir. Ben duamı kıyamet günü ümmetim için şefaath olarak sakladım. -Allah'ın izniyle- ümmetimden Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmadan ölene verilecektir.»

Önceki müşrikler, Allah'ın Rableri, yaratıcıları ve rızık vericileri olduğuna inanıyorlardı. Ayetlerde daha önce belirtildiği gibi, peygamberlere, evliyalara, meleklerle, ağaçlara, taşlara ve benzerlerine güvenerek, onların Allah katında şefaath etmelerini ve kendilerini O'na yakınlaştırmalarını umuyorlardı. Allah onları bundan dolayı mazur görmedi. Bilakis Allah onları yüce kitabında inkâr etti ve onları kâfirler ve müşrikler olarak adlandırdı. Bu ilahları kendileri için şefaath ettiği ve onları Allah'a yakınlaştırdığı iddialarında onları yalancılar olarak adlandırdı. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onları mazur görmedi. Bilakis Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın emrine uygun olarak, sadece Allah'a ibadet etmeleri için bu şirke düşmeleri sebebiyle onlarla savaştı; Allah -

Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu sözüne uyarak:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئْتَةً وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

Fitne kalmayıncaya, din/ibadet yalnız Allah'a yapılıncaya kadar, onlarla savaşın...

[Bakara Suresi: 193. Ayet] Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

«Ben, Allah'tan başka hak ilah bulunmadığına, Muhammed'in Allah'ın Rasûlü olduğuna şahadet edip, namazı dosdoğru kılıncaya ve zekâtı hakkıyla verinceye kadar insanlarla savaşmakla emrolundum. Bunları yaptıkları takdirde, kanlarını ve mallarını benden korumuş olurlar. İslam'ın gerektirdiği haklar ise bunların dışındadır. Onların gizli hallerinin hesabı Allah'a aittir.» Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu sözünün anlamı:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

«Allah'tan başka hak ilah olmadığına şahitlik edinceye kadar» Yani: Ta ki, kullukta ihlaslı samimi olup, sadece Allah'a ibadet ve kulluk edene kadar.

Müşrikler cinlerden korkup onlara sığınıyorlardı, bunun üzerine Allah Teâlâ bu

konuda şu ayeti indirdi:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

Şu da gerçek ki, insanlardan bazı kimseler cinlerden bazı kimselere sığınırldı da onların taşkınlıklarını arttırırldı. [Cin Suresi: 6. Ayet] Tefsir âlimleri bu değerli ayet hakkında şunu söylemişlerdir: Allah'ın sözünün anlamı şudur:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

)...onların taşkınlıklarını arttırırldı. (Yani: Panik ve korku; çünkü cinler, kendilerine sığınan insanları gördükleri zaman kibirlenirler, büyüklenirler, sonra onlardan daha çok korkarlar ve dehşete kapılırlar. Sonunda insanlar cinlere ibadetlerini artırırldı ve onlara sığınırldı.

Yüce Allah, Müslümanların bu durumlarını telafi etmek için, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya ve O'nun mükemmel sözlerine sığındılar. Bu konuda Yüce Allah şu buyruğunu indirdi:

﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

Şeytan'dan sana bir vesvese gelirse, hemen Allah'a sığın. Allah her şeyi işitendir. Her şeyi bilendir. [A'râf Suresi: 200. Ayet] Allah -Celle Celâluhu-'nun şu sözü:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

De ki: Ben, sabahın Rabbine sığınırım.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen bir hadiste o şöyle buyurmuştur:

«مَنْ نَزَلَ مِنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

«Her kim bir konaklama yerine iner de (Eûzü bi kelimâtillâhi tâmmâti min şerri mâ halak) şu duayı okursa, oradan ayrılıncaya kadar kendisine hiçbir şey zarar veremez: Allah'ın yarattığı mahlukatın şerrinden, Allah'ın eksiksiz tam kelimelerine sığınırım. »

Yukarıdaki ayet ve hadislerden kurtuluş arayan, dinini korumak ve şirkten emin olmak isteyen kimse, bunun ince ve büyük yönlerini bilir. Ölülere, meleklerle, cinlere ve diğer yaratıklara bağlanmak, onlara yalvarmak, onlara sığınmak ve benzeri şeyler. Cahiliye müşriklerinin yaptıklarından biri de Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya karşı şirkin en kötülerinden biridir. Bunu terk etmek, bundan sakınmak, birbirlerine şirkî terk etmeyi tavsiye etmek ve bunu yapanı kınamak gereklidir.

Bu şirkî amelleri yapmakla, tanınan kimselerle evlenmek, kestikleri hayvanı yemek, onlardan vefat edenin cenaze namazını kılmak ve arkalarında

namaz kılmak, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya tövbe edip bunu ilan etmeleri haricinde caiz değildir. Dua ve ibadeti sadece Allah'a yapmak gerekir. Dua; ibadetin ta kendisidir, hatta özüdür. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

«Şüphesiz ki dua, ibadetin ta kendisidir. » Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet olduğuna göre, başka bir rivayette şöyle buyurmuştur:

«الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ».

«Dua ibadetin beyni ve iliğidir» Müşriklerle evlenmeye gelince: Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥٦﴾﴾

İman etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan (müşrik) kadınlarla evlenmeyin. Şundan emin olun ki Mümin bir cariye, sizin hoşunuza gitse de müşrik bir hür kadından iyidir. İman etmedikleri sürece müşrik erkeklerle de

kadınlarınızı evlendirmeyin. Şundan da emin olun ki imanlı bir köle, sizin hoşunuza gitse bile müşrik bir hür kişiden daha iyidir. Onlar insanları ateşe çağırırlar, Allah ise izni ile cennete ve bağışlanmaya çağırır, gerektikçe hatırlasınlar diye insanlara ayetlerini açıklar.

[Bakara Suresi: 221. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- ihlaslı bir şekilde ibadeti sadece Allah'a has kılana, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği dine iman edene ve onun yoluna uyana kadar Müslümanların müşriklerle, putperestlerle, cinlere tapanlarla, meleklerle tapanlarla ve diğerleriyle evlenmelerini yasaklamıştır. İhlaslı bir şekilde ibadeti sadece Allah'a has kılana, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e iman edene ve ona tabi olana kadar müşriklerin Müslüman kadınlarla evlendirilmelerini de yasaklamıştır.

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- güzelliği ve konuşmasının güzelliğiyle kendisine bakan ve sözlerini dinleyenlerin hoşuna gitse bile, Mümin cariyenin hür müşrik kadından daha hayırlı olduğunu; hatta güzelliği, belagati, cesareti ve diğer özellikleriyle onu dinleyenlerin ve izleyenlerin hoşuna gitse bile, Mümin kölenin hür müşrik erkekten daha hayırlı olduğunu haber verdi. Sonra Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu üstün kılmasının sebeplerini şu sözıyla açıkladı:

﴿...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

Onlar insanları ateşe çağırırlar [Bakara Suresi: 221. Ayet] Bununla kastettiği Müşrik erkek ve kadınlardır. Çünkü onlar, sözleriyle, fiilleriyle, davranış ve ahlaklarıyla Cehennem'in davetçileridirler. İman etmiş erkekler ve iman etmiş kadınlar da ahlaklarıyla, fiilleriyle, davranış ve ahlaklarıyla Cennet'in davetçileridirler. Öyleyse bunlar (Müminler) ve onlar (Müşrikler) nasıl eşit olabilirler?

Müşriklerin cenaze namazlarını kılmaya gelince, Yüce Allah münafıklar hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾

Onlardan ölen hiçbirine asla namaz kılma ve kabrinin başında durma. Çünkü onlar Allah'a ve Rasûlü'ne kâfir oldular ve fâsık olarak öldüler. [Tevbe Suresi: 84. Ayet] İşte -Yüce- Allah bu ayette onların Allah'a ve Rasûlüne karşı küfre girmeleri sebebiyle münafık ve kâfirlerin cenaze namazlarının kılınmayacağını açıkça bildirmiştir. Onların küfürleri ve güvenilir olmamaları, Müslümanlarla aralarındaki büyük düşmanlık,

ibadet ve namaz ehli olmamaları sebebiyle onların arkasında namaz kılınmamalı ve Müslümanlara imam yapılmamalıdır. Küfür ve şirk ile amel bir arada bulunmaz. Allah'tan bizi bu (şirkî ve küfrî) amellerden afiyette kılmasını dileriz. Müşriklerin kestiği hayvanların yenmesine gelince, Allah -Celle Celâluhu- ölü hayvanın ve müşriklerin kestiği hayvanların haram oluşunu açıklarken şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾

Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanları yemeyin. Şüphesiz bu, günahtır. Şeytanlar, dostlarına sizinle mücadele etmeleri için fısıldarlar. Eğer onlara uyarsanız, şüphesiz siz de müşriklerden olursunuz. [En'âm: 121. Ayet] Allah -Celle Celâluhu- Müslümanlara ölü hayvan yemeyi ve müşriklerin kestiği hayvanları yemeyi yasaklamıştır. Necis olduğu için, üzerine Allah'ın adı anılsa bile kesilen hayvan ölü sayılır. Çünkü onun besmelesi geçersizdir, hiçbir etkisi yoktur. Çünkü bu bir ibadettir. Müşrik bir kimse Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya tevbe edinceye kadar Allah'a şirk koşturmak ibadeti batıl ve geçersiz kılar. Allah -Celle Celâluhu- Ehl-i Kitabın yiyeceğini şu sözüyle helal kılmıştır:

﴿...وَوَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَكُمْ وَوَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ...﴾

)...Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helâl, sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir...﴿ [Mâide: 5. Ayet] Çünkü onlar semâvî bir dine bağlıdırlar. Onlar Mûsâ ve Îsâ -aleyhimessalâtu vesselâm-'ın takipçileri olduklarını iddia ediyorlar. Oysa ki bu konuda yalan söylüyorlar. Allah, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i tüm insanlara göndererek onların dinlerini iptal etti ve geçersiz kıldı. Fakat -Yüce- Allah, Ehli Kitap'ın yiyeceklerini ve kadınlarını bize helal kıldı. Peygamberlerden, evliyalardan ve başkalarından, putlara ve ölümlere tapan müşriklerden farklı olarak ilim ehlinin açıkladığı derin bir hikmet ve gözlenen sırlar için. Çünkü onların dinlerinin bir temeli yoktur ve bunda şüphe yoktur. Hatta o din, temelinden batıldır. Bu yüzden şirk ehlinin kestiği hayvan ölü sayılır ve onu yemek caiz değildir.

Bir kimsenin hitap ettiği kişiye: (Sana bir cin musallat oldu) (seni bir cin aldı), (Bir Şeytan seni uçurdu) ve benzeri şeyler söylemesi bir küfür ve hakarettir. Diğer küfür ve hakaret türleri gibi Müslümanlar arasında caiz değildir. Bu bir şirk biçimi değildir, ancak söyleyen kişi cinlerin Allah'ın izni ve iradesi olmadan insanları kontrol ettiğine inanırsa o başka. Cinler veya diğer yaratıklar

hakkında buna inanan kişi bu inancından dolayı kâfirdir. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ- her şeyin sahibidir, her şeye gücü yeter. Fayda veren de O'dur, zarar veren de O'dur. Hiçbir şey O'nun izni, iradesi ve takdiri olmadan var olamaz. Nitekim Allah -Azze ve Celle- Peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e insanlara şu büyük esası bildirmesini emrederek şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ﴾

De ki: “Ben kendim için Allah’ın (benim hakkımda) dilediğinden başka ne bir fayda sağlayabilirim, ne de bir zarar. Eğer ben gaybı bilseydim, hayır yapmayı arttıırırdım ve bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben sadece iman eden bir toplum için uyarıcı ve müjdeciyim. [A'râf Suresi: 188. Ayet] Yaratılanların efendisi ve en hayırlısı -aleyhissalâtu vesselâm- Allah’ın dilediğinden başka, kendisine hiçbir fayda veya zarar veremiyorsa, diğer yaratılmışlar ne yapsın? Bu manada çok sayıda ayetler vardır.

Falcılara, sihirbazlara, müneccimlere ve benzeri gayb haberleriyle uğraşan kimselere sormak ise çirkin ve caiz değildir. Onlara inanmak ise daha

kötü ve daha çirkindir. Hatta küfrün bölümlerindendir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

«Kim bir medyuma gider ve ona bir şey sorarsa; kırk gün kıldıgı namazı kabul olmaz. » Hadisi Müslim Sahih'inde rivayet etmiştir. Aynı şekilde Sahih'inde Muâviye b. Hakem es-Sülemî -radiyallahu anh-'tan rivayet ettiğine göre şöyle rivayet etmiştir:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِثْنَانِ الْكُهَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- falcılara gitmeyi ve onlara soru sormayı yasakladı.

Ehl-i Sünen, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şöyle buyurduğunu rivayet etmişlerdir:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Kim, kâhine ya da falcıya gidip söylediklerini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni inkâr etmiş olur. » Bu anlamda çok sayıda hadis bulunmaktadır. Müslümanların yapmaları gereken: Yukarıda zikredilen, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu hususu yasaklaması ve bundan sakındırması sebebiyle, kâhinlere, falcılara ve benzeri ister tıp adına olsun, ister başka bir şekilde olsun, gaybdan

haber verdiklerini iddia ederek Müslümanları aldatmakla meşgul olan bütün şarlatanlara soru sormaktan kaçınmak ve başkalarını da uyarmaktır. Bunlara dahil olan şeyler: Bazı kimselerin tıp adına iddia ettikleri gaybî şeylerden, bir hastanın sarığını veya bir kadın hastanın başörtüsünü veya buna benzer bir şeyi kokladıklarında: Bu hasta, erkek veya kadın, şunu yaptı ve şunu yaptı, hastanın sarığında veya buna benzer bir şeyde belirtisi olmayan gaybî şeylerdendir, derler. Fakat bununla halkı aldatmak amaçlanır. Böylece: O, tıp konusunda, hastalıkların çeşitleri ve sebepleri konusunda bilgilidir desinler diye yapmaktadırlar. Belki de onlara bazı ilaçlar vermiştir. Belki de şifa Allah'ın takdiriyle olmuştur da, onlar da şifaya kavuşmalarının onun verdiği ilaç sebebiyle olduğunu sanmışlardır. Belki de bu hastalık, tıbbi bildiğini iddia eden kişiye hizmet eden ve bildikleri bazı gaybî şeyleri ona anlatan bazı cin ve Şeytanlar tarafından meydana getirilmiştir. O da bunlara güvenir, cin ve Şeytanları kendilerine uygun olan ibadetlerle razı eder. Böylece onlar da o hastayı geçip giderler ve ona yaptıkları kötülükleri terk ederler. Bu da cin, Şeytanlar ve onları kullananlar hakkında bilinen bir şeydir.

Müslümanların yapmaları gereken: Bundan sakınmaları, birbirlerine bundan vazgeçmelerini

tavsiye etmeleri, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya itimat etmeleri ve her konuda O'na tevekkül etmeleridir. Meşru dualar ve kullanılması mübah olan ilaçlar kullanmakta hastayı muayene eden ve hastalığını elle tutulur ve akılcı yollarla doğrulayan doktorlara tedavi olmakta hiçbir sakınca yoktur. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak rivayet edilen bir hadiste o şöyle demiştir:

«مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهَلَهُ مَنْ جَهَلَهُ».

«Allah, şifasını indirmediği hiçbir hastalığı indirmemiştir. O hastalığı (şifasını) bilen bildi, bilmeyen de bilmedi.» Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

«Her derdin bir devası vardır. Derdin devasına rastlanırsa Allah'ın izniyle düzelir.» Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوَوْا وَلَا تَدَاوَوْا بِحَرَامٍ».

«Allah'ın kulları, tedavi olunuz, fakat haram şeylerle tedavi olmayınız.» Bu anlamda çok sayıda hadis bulunmaktadır.

Allah -Celle Celâluhu-'nun tüm Müslümanların durumlarını iyileştirmesini, kalplerini ve bedenlerini her türlü kötülükten iyileştirmesini,

onları hidayet yolunda birleştirmesini, bizi ve Müslümanları hidayet yolundan saptıran fitnelerden, şeytan'a ve onun takipçilerine itaat etmekten korumasını dileriz. O, her şeye kadirdir. Yüce Allah'tan başka hiçbir gç veya kuvvet yoktur.

Yüce Allah, kulu ve Rasûlü olan Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, ailesini ve ashabını mübarek kılsın. Allah'ın salât ve selamı onların üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bidat ve Şirk İçeren Zikirlerle İbadet Etmenin Hükümü

Abdulaziz bin Abdullah b. Bâz'dan muhterem kardeşimize (.....), Allah ona her hayırda muvaffakiyet versin, âmin.

Selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh.

Bundan sonra: Bana sizin değerli mektubunuz ulaştı, Allah sizi doğru yola iletsin. Mektubunuzdaki bilgilerden biri de şudur: Ülkenizde Allah'ın, hakkında hiçbir delil indirmediği dualara sarılan, bir kısmı sapkın, bir kısmı da şirk koştan insanlar var ve onlar bunu Müminlerin Emiri Ali b. Ebî Tâlib -radiyallahu anh-'a ve diğerlerine atfediyorlar. Bu duaları zikir meclislerinde veya akşam namazından sonra camilerde okuyarak, bunun Allah'a yakınlaşmanın bir yolu olduğunu iddia ediyorlar: Allah hakkı için, ey Allah adamları, Allah'ın yardımıyla bize yardım edin, Allah'la bize yardımcı olun. Ve şu sözlerinde gibi: Ey kutuplar! Ey efendiler! Ey bize destek olanlar! Cevap verin ve Allah için şefa'at edin, bu senin kapında duran ve sana ibadet eden ve kusurlarından korkan kulundur. Bize yardım et, ey Allah'ın Rasûlü!

Senden başka gidecek kimsem yok, istediğim şey senden bana bahşedilir, sen Allah'ın ehlisin, şehitlerin efendisi Hamza ile birlikte bize yardım gelecektir. Sizden kim bize yardım eder, ey Allah'ın Rasûlü! Bize yardım et, destek ver. Şu sözlerinde olduğu gibi: Allah'ım! Kudretli sırlarının yarılıp açılmasına ve rahmet nurlarının açılmasına sebep kıldığın, böylece ilahi huzurun temsilcisi ve senin sırlarının halifesi olan kimseye salat eyle.

Bidat nedir, şirk nedir, bu duayı yapan imamın arkasında namaz kılınır mı gibi konuların ki, bunlar bilinen konulardır. Bunların açıklığa kavuşturulmasını istiyor musunuz?

Cevap: Hamt yalnız Allah'a mahsustur. Salat ve selam, kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin, ashabının ve kıyamete kadar onların hidayet üzere oldukları yola tabi olanların üzerine olsun.

Bundan sonra: Bil ki -Allah seni doğru yola iletсин- Allah -Subhânehû ve Teâlâ- mahlukatı yarattı. Şirk koşmadan yalnızca kendisine ibadet etmeleri ve kendisinden başka hiçbir hak ilahın olmadığını kullarına bildirmeleri için elçilerini -salat ve selam onların üzerine olsun- gönderdi. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^(٥٦)

Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım. [Zâriyât Suresi: 56. Ayet]

İbadet ise -daha önce açıklandığı gibi- Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'ya itaat etmek ve O'nun Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaat etmektir. Allah'a ve Rasûlüne iman ederek, ihlaslı bir şekilde Allah için amel ederek, Allah'a olan tam bir sevgiyle, yalnızca Allah Teâlâ'ya tam bir teslimiyetle, Allah'ın ve Rasûlünün emrettiğini yapmak, Allah'ın ve Rasûlünün yasakladığını terk etmek suretiyle olur. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir... [İsrâ Suresi: 23. Ayet]
Yani: Yalnızca kendisine ibadet edilmesini emretmiş ve tavsiye etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^(٢) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ

نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

O Rahmân'dır, Rahîm'dir.

Din/Hesap gününün sahibidir.

Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz. [Fâtiha Suresi: 2 - 5] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- bu ayetlerle sadece kendisinin ibadete ve yardım istenmeye layık olduğunu açıkça bildirmiştir. Allah -Celle Celâluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ الدِّينُ الْخَالِصُ...﴾

Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

(İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır... [Zümer Suresi: 2-3. Ayetler] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

O halde kâfirlerin hoşuna gitmese de, siz dini Allah'a has kılarak O'na ibadet edin. [Gâfir (Mümin) Suresi: 14. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

Mescitler Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte başkasına dua/ibadet etmeyin. [Cin Suresi:18. Ayet] Bu anlamda pek çok ayet vardır ve hepsi de yalnızca Allah'a ibadet etmenin gerekliliğine işaret etmektedir.

Duanın her şekliyle bir ibadet olduğu bilinmektedir. Hiçbir kimsenin, bu yüce ayetler ve bunların manaları gereğince, Rabbinden başkasına dua etmesi, O'ndan başkasından yardım ve destek istemesi caiz değildir. Bunlar, yaşayan ve hazır bulunan bir yaratılmışın gücünün yettiği dünyalık işler ve duyusal vesileler dışındaki şeyler için geçerlidir. Bu dünyalık işler ibadetlerden değildir. Bilakis, bir kimsenin gücü yettiği dünyalık işlerde; mesela oğlunun, hizmetçisinin, köpeğinin veya benzerinin başına gelecek bir kötülüğü def etmek için hayatta olan ve gücü yeten bir kimseden yardım istemesi nas ve icma ile caizdir. Bu bir insanın evini yaparken, arabasını tamir ederken veya benzeri bir işte çalışırken, haberleşme ve benzeri duyusal yollarla, yaşayan, hazır bulunan ya da gaip olan, gücü yeten bir kişiden yardım istemesine benzer. Bunlara şunlar da dahildir: Cihatta ve savaşta arkadaşlarından yardım isteyen kimse, vb. buna örnektir. Bu konuda Allah Teâlâ Mûsâ -aleyhisselâm-'ın kıssasında şöyle buyurmuştur:

﴿...فَاسْتَعَاثُهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

Kendi tarafından olan, düşmanına karşı yardım istedi. [Kasas Suresi: 15. Ayet]

Ölülerden, cinlerden, meleklerden, ağaçlardan ve taşlardan yardım dilemeye gelince; bu büyük şirktir. Önceki müşriklerin Uzzâ, Lât ve diğerleri gibi batıl ilahlarına yaptıkları ibadetin aynısıdır. Aynı şekilde hastalara şifa vermek, kalpleri hidayete erdirmek, Cennet'e sokmak ve Cehennem'den kurtarmak gibi sadece Allah'ın kadir olduğu konularda, yaşayanlar arasında velayet sahibi olduğuna inanılanlardan yardım ve destek istemek de böyledir.

Öncesinde gelen ayetler ve benzer manalarla gelen ayet ve hadisler; her işte kalpleri Allah'a yöneltmenin ve ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a bir ibadet etmenin gerekliliğine işaret etmektedir. Zira kullar bunun için yaratılmışlardır ve -daha önce ayetlerde geçtiği gibi- bu şekilde emredilmişlerdir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu buyruğunda da belirtildiği gibi:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

Yalnızca Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın... [Nisâ Suresi: 36. Ayet] Allah

-Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, O'na ibadet etmeleri emredilmiştir...

[Beyyine Suresi: 5. Ayet] Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Muâz -radiyallahu anh-'ın hadisinde şöyle buyurmuştur:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

«Yüce Allah'ın kulları üzerindeki hakkı yalnızca O'na ibadet etmeleri ve kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır.» Hadisin sahihliği hususunda ittifak edilmiştir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- İbn Mesûd -radiyallahu anh-'ın hadisinde şöyle buyurmuştur:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو اللَّهَ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

«Kim, Allah'ın dışında birisine dua ederek O'na eş koşar bir halde ölürse, Cehennem'e girer.» Hadisi Buhârî rivayet etmiştir. İbn Abbâs -radiyallahu anhumâ-'nın rivayetine göre Sahiheyn'de de Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Muâz -radiyallahu anh-'ı Yemen'e gönderirken ona şöyle buyurmuştur:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ».

«Muhakkak ki sen, Ehl-i Kitap bir topluma gidiyorsun, onları ilk önce Allah'tan başka hakkıyla ibadete layık hiçbir hak ilah olmadığına şehadet etmeye davet et.» Bir başka lafızda da şöyle gelmiştir:

«أَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ».

«Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın Rasûlü olduğuna şahitlik etmeye davet et.» Buhârî'nin rivayetinde şöyle geçmektedir:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ».

«Onları dâvet edeceğin ilk şey, Allah Teâlâ'yı birlemeleri olsun.» Sahih-i Müslim'de Tarık b. Eşyem el-Eşcaî -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمَهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

«Kim Allah'tan başka hakkıyla ibadete layık hiçbir ilâh yoktur der ve Allah'tan başka ibadet edilenleri inkâr ederse, o kimsenin malı ve kanı haram olur. Onun, (gizli hallerinin) hesabı ise Allah -Celle Celâluhu-'ya âittir.» Bu anlamda çok sayıda hadis bulunmaktadır.

Bu hususu gösteren ayetlerin işaret ettiği gibi bu

tevhid, İslam dininin aslı, dinin temeli, meselelerin başı, farzların en önemlisi, sekaleynin (insanların ve cinlerin) yaratılmasındaki hikmet ve bütün elçilerin -aleyhimessalâtu vesselâm-'ın gönderilmelerindeki hikmettir. Bu ayetler arasında Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu sözü de vardır:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım. [Zâriyât Suresi: 56. Ayet] Bunun delillerinden biri de Allah -Celle Celâluhu-'nun şu sözüdür:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

Andolsun biz, her ümmete, “Yalnızca Allah’a ibadet edin, tâgûttan kaçının” diye peygamber gönderdik... [Nahl Suresi: 36. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

فَاعْبُدُونِ﴾

Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere: “Şüphesiz, benden başka (hak) ilâh yoktur. Öyleyse yalnız bana ibadet edin!” diye vahyetmişizdir. [Enbiyâ Suresi: 25. Ayet]. Allah -Celle Celâluhu- Nûh, Hûd, Sâlih ve Şuayb -

aleyhimessalâtu vesselâm-'ın hakkında şöyle buyurmuştur: Onlar kavimlerine şöyle demişlerdi:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. [A'râf Suresi: 59. Ayet] Bu, önceki iki ayetin de işaret ettiği gibi, tüm rasullerin çağrısıdır. Rasûllerin düşmanları, rasullerin onlara yalnızca Allah'a ibadet etmelerini ve Allah'ın dışında ibadet edilen ilahları reddetmelerini emrettiğini kabul ettiler. Allah -Celle Celâluhu-'nun Âd kıssasında buyurduğu gibi, onlar Hûd - aleyhisselâm-'a şöyle dediler:

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

Bize, bir tek ilaha ibadet etmemiz ve atalarımızın ibadet ettiklerini bırakmamız için mi geldin? [A'râf Suresi: 70. Ayet] Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- Kureyşliler'i ibadeti yalnızca Allah'a has kılmaya ve O'nun dışında taptıkları melekleri, evliyaları, putları, ağaçları ve diğer şeyleri terk etmeye çağırıldığında Allah -Subhânehû ve Teâlâ- Kureyşliler hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

İlahları tek bir ilah mı yaptı? Bu, hayret

edilecek bir şeydir. [Sâd Suresi: 5. Ayet] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- onlar hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لِلَّهِ تَارِكُونَ
عَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾

Çünkü onlar, kendilerine; "Allah'tan başka (hak) ilah yoktur." denildiği zaman büyüklenirlerdi.

Bir mecnun şair için ilahlarımızı terk mi edeceğiz?" derlerdi. [Sâffât Suresi: 36-37. Ayetler]
Bu manaya işaret eden ayetler çoktur.

Buraya kadar zikrettiğimiz ayet ve hadislerden anlaşıldığı üzere -Allah beni ve seni dini anlamada ve âlemlerin Rabbinin hakkını kavramada muvaffak kılsın- sorunuzda açıkladığınız bu duaların ve yardım talebi çeşitlerinin hepsi büyük şirk çeşitleridir. Çünkü bu; Allah'tan başkasına ibadet etmek, Allah'tan başkasının yapamayacağı şeyleri ölümlerden ve gaiplerden istemektir ki, bu öncekilerin (Cahiliye Dönemi Müşriklerinin) şirkinden daha kötüdür. Çünkü öncekiler ancak bolluk zamanlarında Allah'a şirk koşarlardı. Zor zamanlarında ihlaslı bir şekilde Allah'a ibadet ederlerdi. Çünkü onlar bilirler ki, kendilerini sıkıntıdan kurtaracak olan Allah -Subhânehû ve

Teâlâ-'dır. O'ndan başkası değildir. Nitekim Allah Teâlâ o Müşrikler hakkında doğru yolu açıklayan kitabında şöyle buyurmuştur:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾^(١٥)

Gemiye bindiklerinde dini yalnız Allah'a has kılarak yalnız O'na dua ederler. Sonuçta onları karaya çıkarıp kurtarınca hemen ortak koşarlar. [Ankebût Suresi: 65. Ayet] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- başka bir ayette onlara hitaben şöyle buyurmuştur:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾^(١٦)

Denizde başınıza bir sıkıntı gelse O'ndan başka dua ettikleriniz kaybolur. Fakat sizi kurtarıp karaya çıkarınca hemen yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür. [İsrâ Suresi: 67. Ayet]

Bu sonradan gelen Müşriklerden biri şöyle dese: Biz bununla, o kimselerin kendilerine fayda vermelerini, hastalarımızı iyileştirmelerini, bize fayda vermelerini veya bize zarar vermelerini kastetmiyoruz. Fakat biz onların Allah Teâlâ

katında bize şefaathçi olmalarını mı kastediyoruz.

Cevap: O kimseye şöyle söylenir: Önceki kâfirlerin amacı ve niyeti budur. Onlar, tanrılarının kendiliğinden yarattığını, rızık verdiğini, fayda veya zarar verdiğini kastetmemişlerdir. Çünkü bu, Allah'ın Kur'an'da onlar hakkında zikrettiği şeylerle geçersiz kılınmıştır. Onlar; onların şefaatinin, itibarlarını ve Allah'a yakınlaştırmalarını istemişlerdi. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

Onlar Allah ile birlikte kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda vermeyecek olan şeylere ibadet ederler. Bir de: “Bunlar Allah katında bizim şefâatçilerimizdir” derler. [Yûnus Suresi: 18. Ayet], Ayetin devamında Yüce Allah onlara şöyle cevap vermiştir:

﴿...قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

De ki: Allah’a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Allah, onların şirk koşmalarından münezzehtir ve çok

yücedir. [Yûnus Suresi: 18. Ayet] Böylece Allah - Subhânehû ve Teâlâ- müşriklerin istediği gibi, göklerde ve yerde kendisiyle birlikte bir şefaathçi bilmediğini, varlığını bilmediği şeyin de var olmadığını açıkça ortaya koymuştur. Çünkü hiçbir şey O'na (Allah) -Subhânehû ve Teâlâ-'ya gizli kalmaz. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَّا نَزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

Bu kitap; Azîz ve Hakîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara ancak bizleri Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” (derler.) Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 1-3 Ayetler]

Buradaki dinin anlamı: İbadettir. -Yukarıda da belirtildiği gibi- Allah'a ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaattir. Dua etmek ve yardım dilemek, korkmak ve ümit etmek, kurban kesmek ve adak adamak, ayrıca namaz kılmak ve oruç tutmak ve Allah ve Rasûlü'nün emrettiği diğer şeyler buna dahildir. Böylece Allah -Subhânehû ve Teâlâ- ibadetin yalnız kendisine mahsus olduğunu, kulların da ibadeti kendisine has kılmasının farz olduğunu açıkça bildirmiştir. Zira Allah'ın Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ibadeti Allah Teâlâ'ya has kılmasını emretmesi, bu ümmetin bütün evlatlarına bir emirdir.

Sonra Allah -Azze ve Celle- kâfirler hakkında açıkça beyanda bulunmuş ve şöyle buyurmuştur:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

O'ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara ancak bizleri Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” (derler.) [Zümer Suresi: 3. Ayet] Ayetin devamında Allah -Subhânehû ve Teâlâ- onlara şöyle cevap vermiştir:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 3. Ayet] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- bu ayet-i kerimede bize şöyle haber vermiştir: Kâfirlerin, O'ndan başka evliyalara, ancak onları Allah'a yakınlaştırmak için ibadet ettiklerini bildirdi. İşte kâfirlerin, hem eski hem de günümüzde bütün amaçları bu idi. Yüce Allah bunu şu sözülle boşa çıkarmıştır:

﴿...إِنَّ اللَّهَ بِحُكْمِ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَقَارٍ﴾

Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 3. Ayet] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- açıkça belirtmiştir: Onların, edindikleri batıl ilahlarının kendilerini Allah'a yakınlaştırdığı iddialarını ve onlara yaptıkları ibadeti Allah Teâlâ yalanlamıştır. Böylece, en ufak bir basirete sahip olan herkes bilir ki, önceki dönem yaşamış olan kâfirlerin küfrü sadece peygamberleri ve evliyalrı, ağaçları ve taşları ve yaratılmışlardan diğerlerini kendileri ile Allah arasında şefaathiler edinmeleri idi. Ve onlar, Allah -Subhânehû ve Teâlâ- 'nın izni ve onayı olmadan, tıpkı vezirlerin kralların

yanında şefa'at etmesi gibi, ihtiya'larını giderdiklerine inandıkları i'çin, Allah -Celle Celaluhu-'yu krallara ve liderlere benzettiler. Dediler ki: Bir krala veya bir lidere ihtiya'cı olan birisi, onun sırdaşları ve vezirleri aracılığıyla ondan şefa'at istediği gibi, biz de peygamberlerine ve evliyalarına ibadet ederek Allah'a yaklaşmaya çalışırız. Bu, yalanların en büyüğüdür. Çünkü Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın eşi benzeri yoktur. Yarattıklarına kıyas edilemez, izni olmadan O'nun huzurunda kimse şefa'at edemez. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- sadece tevhit ehline şefa'at izni verir. O'nun her şeye gücü yeter; O, her şeyi hakkıyla bilir, merhamet edenlerin en merhametlisidir. Yüce Allah kimseden korkmaz ve kimseden de çekinmez. Çünkü Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kulları üzerinde mutlak güç sahibidir ve kulları hakkında dilediğini yapar. Krallar ve liderlerden farklı olarak her şeyi yapamazlar. Bu yüzden yapmaya güç yetiremedikleri işler hususunda kendilerine yardım edecek bakanlarının, özel adamlarının, askerlerinin yardımlarına ihtiya'ç duyarlar. Nasıl ki; yönetimi altında yaşayan halktan yardıma muhta'ç olan kimseleri bilemedikleri i'çin ihtiya'ç sahibi vatandaşlara merhamet eden ve onları hoşnut etmek isteyen bakanlarından ve özel adamlarından, birilerine ihtiya'ç duyarlar. Rabbimiz -Azze ve Celle-ise, tüm yarattıklarından müstağnidir ve onlara

annelerinden daha merhametlidir. O; hikmetine, işine ve kudretine göre şeyleri uygun yerlerine koyan adaletle hükmedendir. Yüce Allah'ı hiçbir şekilde yarattıklarıyla kıyaslamak caiz değildir. İşte bu yüzden Allah'ın yaratıcı, rızık veren, işleri çekip çeviren olduğunu, darda kalıp sıkıntıya düşen biri kendisine yalvardığı zaman imdadına yetişen, kötülüğü gideren, yaşatan, öldüren ve diğer fiillerini dilediği gibi yapan bir varlık olduğunu Müşriklerin kabul ettiklerini Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kitabında açıkça bildirmiştir. Müşriklerle peygamberler arasındaki ihtilaf, ibadetin ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a yapılması konusundaydı. Nitekim Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, elbette “Allah” derler... [Zuhruf Suresi: 87. Ayet]
Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

De ki: “Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir? Diriyi ölüden çıkaran, ölüyü de diriden çıkaran

kimdir? Her işi düzenleyen kimdir?" Onlar, "Allah'tır!" diyecekler. O halde "O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?" de. [Yûnus Suresi: 31. Ayet] Bu anlamda daha pek çok ayet vardır.

Daha önce de geçmişti: Elçiler ile ümmetler arasındaki ihtilafın, ibadetin ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a yapılması konusunda olduğunu gösteren ayetlerin bahsi geçmişti. Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu buyruğunda olduğu gibi:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

Andolsun biz, her ümmete, "Yalnızca Allah'a ibadet edin, tâgûttan kaçının" diye peygamber gönderdik... [Nahl Suresi: 36] Bu anlama gelen ayetler. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kitabının birçok yerinde şefaât meselesini açıklamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

İzni olmadan, O'nun yanında kim şefaât edebilir? [Bakara Suresi: 255. Ayet] Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾

Göklerde nice melekler vardır ki, Allah dilediği ve razı olduğu kimseler için izin vermedikçe onların şefaati hiçbir fayda vermez. [Necm Suresi: 26. Ayet]

Meleklerin özellikleri hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِۦ مُشْفِقُونَ﴾

Onlar, O'nun razı olduğu kimselerden başkasına şefaet etmezler ve hepsi O'nun korkusuyla titrerler. [Enbiyâ Suresi: 28. Ayet]

Allah -Celle Celâluh- bize, kullarının küfre girmelerinden razı olmadığını, bilakis onların şükründen razı olduğunu ve şükrün O'nun birlenmesi ve O'na itaat edilmesi olduğunu bildirdi. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

Eğer küfrederseniz, şüphesiz ki Allah size muhtaç değildir. Ama kulları için küfre razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizin için buna razı olur... [Zümer Suresi: 7. Ayet]

Buhârî'nin Sahih'inde Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'tan rivayet ettiğine göre o şöyle demiştir: Ey

Allah'ın Rasûlü! Senin şefaatinle insanların en mutlusu kimdir? Peygamber -aleyhisselâm- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ.»

«Kalbinde ihlâs ile "La İlâhe illallah" (Allah'tan başka hak ilah yoktur) diyen kimsedir.» Ya da şöyle söyleyen:

«مِنْ نَفْسِهِ.»

«Kendi nefsinden.»

Sahih'te Enes -radiyallahu anh-'tan; o da Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayetle şöyle buyurmuştur:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا.»

«Her peygamberin kabul olunan bir duası vardır, bu yüzden her peygamber duasını acele ettirmiştir. Ben duamı kıyamet günü ümmetim için şfaat olarak sakladım. -Allah'ın izniyle- ümmetimden Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmadan ölene verilecektir.» Bu anlamda çok sayıda hadis bulunmaktadır.

Zikrettiğimiz bütün ayet ve hadisler, ibadetin ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a yapılması, ibadeti Allah'tan gayrısına, peygamberlere ve de

diğerlerine yapmanın caiz olmadığını, şefaatin de Allah -Celle Celâluhu-'ya ait olduğunu göstermektedir. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmaktadır:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

Şefaât, tümüyle Allah'a aittir... [Zümer Suresi: 44. Ayet] Hiçbir kimse, Allah'ın şefaât edecek olana izin vermesi ve şefaât edilenden razı olması dışında buna layık olamaz. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- daha önce de belirtildiği gibi, tevhitte başka hiçbir şeye razı olmaz. Buna göre: Müşriklerin şefaatte hiçbir payı yoktur ve Allah Teâlâ bunu yüce kitabında açıkça bildirmiştir:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾

Artık şefaât edenlerin şefaâtleri onlara yarar sağlamaz. [Müddessir Suresi: 48. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne de sözü dinlenir bir şefaâtçi vardır. [Gâfir (Mümin) Suresi: 18. Ayet]

Bilindiği üzere genel olarak zulüm, Allah'a ortak koşmaktır. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

Kâfirler ise, onlar zalimlerdir. [Bakara Suresi: 254. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

Şirk koşmak çok büyük bir zulümdür. [Lokman Suresi: 13. Ayet]

Soruda bahsettiğin konuya gelince: Bazı sufilerin camilerde ve başka yerlerde: "Allah'ım, kudretli sırlarının parçalanmasına ve rahmet nurlarının patlamasına sebep kıldığın kimseye salat eyle ki; o, ilahi huzurun temsilcisi ve senin sırlarının halefi olsun..." vb. demeleri...

Cevap: Denilebilir ki, bu ve benzeri ifadeler yapmacılığın ve abartmanın bir parçasıdır. Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sakındırdığı; Müslim'in Sahih'inde Abdullah b. Mesûd'dan rivayet ettiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

«(Sözlerinde ve fiillerinde haddi aşır) aşırı gidenler helak olmuştur. » Bunu üç defa tekrar etmiştir.

İmam Hattâbî -rahimehullah- şöyle buyurmuştur: Mütenattı' (Bilgiç): Bir şeyin derinliklerine dalmış, onu arama tutkusuna kapılmış kişi; kendisini ilgilendirmeyen konulara giren, akıllarının ermediği konulara dalan kelim ehlinin öğretilerine göre hareket eden kimsedir.

Ebü's-Seâdât b. Esîr şöyle demiştir: Konuşmalarında ayrıntılara dalan, boğazlarının en sonundan konuşan kişilerdir. Ağzın en üst kısmı anlamına gelen (nat') kelimesinden alınmıştır. Daha sonra konuşmalarında ve fiillerinde ayrıntılarına dalan herkes için kullanılmıştır.

Bu iki lügat âliminin zikrettikleri, senin için ve en ufak bir basireti olan herkes için, Peygamberimiz, Efendimiz Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salat ve selam getirmenin nasıl olduğunu açıkça anlaşılır kılıyor. Yasaklananlar arasında yapmacıklık ve abartı da vardır. Bu bağlamda bir Müslümanın, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e nasıl salat ve selam getirmesi gerektiğini araştırması tavsiye edilmiştir. Bunda, başka bir şeye ihtiyaç duyulmayacak kadar yeterlilik vardır.

Bunlara şunlar dahildir: Buhârî ve Müslim'in Sahih'lerinde Kâ'b b. Ucre -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre, sahabe -radiyallahu anhum- şöyle demişlerdir: Ey Allah'ın Rasûlü! Yüce Allah

bize sana salat ve selam getirmemizi emretti. Sana nasıl salavat getirebiliriz? Peygamber -aleyhisselam- şöyle buyurmuştur:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Şöyle söyleyin: Allah'ım! İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini meleklerinin yanında methettiğin gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-i ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ailesini de meleklerinin yanında methet. Şüphesiz sen, çok övülensin, şeref sahibisin. Allah'ım! İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini mübarek kıldığın gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-i ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ailesini de mübarek kıl. Şüphesiz sen; çok övülensin, şeref sahibisin.»

Sahiheyn'de Ebû Humeyd es-Sâidî -radiyallahu anh-'tan rivayet edilen hadiste: Şöyle dediler: “Ey Allah'ın Rasûlü! Sana nasıl salavat getirebiliriz? Peygamber -aleyhisselam- şöyle buyurmuştur:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Şöyle söyleyin: Allahım! Muhammed'i, eşlerini

ve soyunu, İbrahim ailesini meleklerinin yanında methettiğın gibi, methet. Muhammed'e, eşlerine ve soyuna, İbrahim ailesine bereket verdiğın gibi bereket ver. Sen gerçekten övölmeye layık ve yücesin.»

Sahih-i Müslim'de Ebû Mesûd el-Ensârî - radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğıne göre o şöyle demiştir: Beşîr b. Sa'd -radiyallahu anh- şöyle demiştir: Ey Allah'ın Rasûlü! Allah bize sana salavat getirmemizi emretti. Sana nasıl salavat getirebiliriz? Sustu, sonra şöyle buyurdu:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

«Şöyle söyleyin: Allahümme salli alâ Muhammed ve alâ âli Muhammed, kemâ salleyte alâ âli İbrâhîme, inneke hamîdun Mecîd, ve bârik alâ Muhammed ve alâ âli Muhammed, kemâ bârekte alâ âli İbrâhîme, inneke hamîdun Mecîd. Selam sizin bildiğınız gibidir.»»

İşte bu ve benzeri lafızlar -bunlar Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sabit olarak gelmiştir- bir Müslümanın Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salat ve selam getirirken kullanması gereken sözlerdir. Çünkü

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Rabbine karşı hangi sözlerin kullanılması gerektiğini insanların içerisinde en iyi bilen kişi olduğu gibi, kendisi hakkında da hangi sözlerin kullanılması gerektiğini en iyi bilen kişidir.

Zorlama ve sonradan uydurulan kelimelere, yanlış anlamalara yol açabilecek sözlere gelince; soruda geçen kelimeler gibi bunların da kullanılmaması gerekir. Çünkü karmaşıktır ve yanlış anlamlarla yorumlanmaya müsaittir. Zira Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ümmeti için seçip onları irşat ettiği sözlere aykırıdır. O; mahlukatın en bilgini, en samimisi ve zorlama söz, iş ve davranışlardan en uzak olanıdır. Rabbinden en güzel salat ve selam onun üzerine olsun.

Tevhidin hakikatini, şirkin hakikatini, bu hususta ilk Müşriklerle sonraki Müşrikler arasındaki farkını, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e nasıl salât ve selam getirileceğini izah etmede zikrettiğimiz delillerin, hakkı arayan kimse için yeterli ve ikna edici olmasını ümit ediyorum. Hakikati öğrenme arzusunda olmayanlara gelince; bu kimse nefsinin arzusuna bağlıdır. Allah -Celle Celâluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ

هُوَ الَّذِي يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

Eğer sana cevap veremezlerse, bil ki onlar ancak arzularına tabi oluyorlar. Allah'tan bir hidayet olmaksızın kendi hevesine/arzusuna uyandan daha sapık kim olabilir? Şüphesiz Allah, zalim topluma hidayet etmez. [Kasas Suresi: 50. Ayet]

İşte Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu ayet-i kerimede, Allah'ın, Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gönderdiği hidayet ve hak din hususunda insanların iki kısım olduğunu açıkça bildirmiştir:

Bunlardan biri: Allah'a ve Rasûlüne icabet etmektir.

İkincisi: Arzularının peşinden gider; sonra Allah -Subhânehû ve Teâlâ- Allah'tan bir hidayet olmaksızın, kendi arzularına uyan kimseden daha sapık kimsenin olmadığını bildirmiştir.

Allah -Celle Celâluh-'dan heva ve heveslere uymaktan selamet dileriz. Bizi, sizi ve bütün kardeşlerimizi Allah'a ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'e icabet edenlerden, Allah'ın dinini yüce sayanlardan ve Allah'ın dinine ters düşen bidat ve heveslere aykırı olan her şeyden sakındıranlardan kılmasını dileriz. Muhakkak ki O, cömert ve

şefkatlidir.

Salat ve selam, kıyamet gününe kadar Allah Teâlâ'nın kulu ve elçisi Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e, ailesine, ashabına ve en güzel bir şekilde ona tâbi olanların üzerine olsun.

رِسَالَةُ الْحَرَمَيْنِ

Haremeyn'in Mesajı

Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevî'yi Ziyaret Edenler
İçin Farklı Dillerde Şer'î Rehberlik İçerikleri

978-603-517-178-6